

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 18 VIII 2015 r.

DOOŚoII.4200.2.2015.EK.10

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 i pkt. 2, art. 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U.2013.267 ze zm.), dalej kpa, w związku z art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz.U.2013.1235 ze zm.), dalej ustawy ooś, po rozpatrzeniu odwołania Górnośląskiego Towarzystwa Przyrodniczego im. A. Czudka, od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 17 października 2014 r., znak: WOOŚ.4200.6.2012.AD.70, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa regionalnej drogi Racibórz – Pszczyna” – w wariantcie I, realizowanego na terenie miasta Żory oraz miasta Rybnik.

1. Uchylam pkt I.2.1.2.d. decyzji w brzmieniu:

„lokalizowanie zaplecza budowy, baz budowlanych i transportowych, parków maszynowych oraz dróg technologicznych poza terenami szczególnego zagrożenia wód podziemnych, tj. km 0 – 2+750 oraz 6+700 – 9+750. W przypadku konieczności zorganizowania zaplecza na ww. obszarach należy zastosować odpowiednie zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego”

i w tym zakresie orzekam:

„lokalizowanie zaplecza budowy, baz budowlanych i transportowych, parków maszynowych oraz dróg technologicznych poza terenami szczególnego zagrożenia wód podziemnych, tj. km 0+000 – km 2+750 oraz km 6+700 – km 9+750. W przypadku konieczności zorganizowania zapleczy budowy i dróg technologicznych na ww. obszarach, należy uszczelnić podłoże w sposób zabezpieczający przed przenikaniem zanieczyszczeń w podłoże gruntowe.”

2. Uchylam pkt I.2.1.11. decyzji w brzmieniu:

„Zaplecza budowy, drogi technologiczne należy zlokalizować poza obszarami zidentyfikowanymi jako cenne przyrodniczo tj. poza:

- od km 0+000 do km 0+750,
- od km 1+000 do km 1+230,
- od km 1+400 do km 1+900 (strona prawa),
- od km 2+700 do km 3+400,
- od km 4+400 do km 6+320,
- od km 7+600 do km 7+790 (strona prawa),
- od km 7+830 do km 7+930,
- od km 8+400 do km 8+520,
- od km 8+680 do km 9+040,
- od km 9+350 do km 9+800,
- od km 10+350 do km 12+350,
- od km 12+700 do km 13+800,

na których zidentyfikowano siedliska: 6510 niżowe świeże łąki użytkowane ekstensywnie, 91E0-3 niżowy łęg jesionowo – olszowy; tereny podmokłe; cieki wodne, tereny leśne; miejsca przemieszczania oraz siedliska rozrodcze małych zwierząt, w tym płazów; stanowiska roślin chronionych.

Warunek ten nie dotyczy budowy dróg technologicznych niezbędnych do budowy przepustów oraz obiektów mostowych.”

i w tym zakresie orzekam:

„Zaplecza budowy i drogi technologiczne należy zlokalizować poza obszarami zidentyfikowanymi jako cenne przyrodniczo tj. poza:

- od km 0+000 do km 0+750,
- od km 1+000 do km 1+230,
- od km 1+400 do km 1+900 (strona prawa),
- od km 2+700 do km 3+400,
- od km 4+400 do km 6+320,
- od km 7+600 do km 7+790 (strona prawa),
- od km 7+830 do km 7+930,
- od km 8+400 do km 8+520,
- od km 8+680 do km 9+040,

- od km 9+350 do km 9+800,
- od km 10+350 do km 12+350,
- od km 12+700 do km 13+800,

na których zidentyfikowano siedliska: 6510 niżowe świeże łąki użytkowane ekstensywnie, 91E0-3 niżowy łąg jesionowo – olszowy; tereny podmokłe; cieki wodne; tereny leśne; miejsca przemieszczania oraz siedliska rozrodcze małych zwierząt, w tym płazów; stanowiska roślin chronionych. Warunek ten nie dotyczy lokalizacji zapleczy budowy oraz budowy dróg technologicznych niezbędnych do budowy przepustów oraz obiektów mostowych.”

3. Uchylam pkt I.2.1.12. decyzji w brzmieniu:

„W celu zabezpieczenia środowiska gruntowo – wodnego powierzchnię placu budowy należy całkowicie uszczelnić”

i umarzam postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie.

4. Uchylam pkt I.2.1.16. b. decyzji w brzmieniu:

„nie należy wykonywać prac ziemnych w okresie rozrodczym płazów (III-IV) w odległości do 50 m od zbiornika wodnego, który jest miejscem ich rozrodu tj. w km 7+600 oraz w km 9+400”

i w tym zakresie orzekam:

„nie należy wykonywać prac ziemnych w okresie rozrodczym płazów (III - VI) w odległości do 50 m od zbiorników wodnych, będących miejscem ich rozrodu w km 7+600, w km 9+400 oraz w km 11+400.”

5. Uchylam pkt I.2.1.17.2. decyzji w brzmieniu:

„Montaż wiader wkopanych w ziemię – po zewnętrznej stronie ogrodzeń tymczasowych, tak aby stanowiły pułapki, pozwalające na wyłowienie migrujących zwierząt i ich przeniesienie do właściwych siedlisk, poza strefę zagrożenia”

i w tym zakresie orzekam:

„Montaż wiader z przepuszczalnym dnem, wyłożonych patykami i liśćmi, wkopanych w ziemię, do których będą wpadać płazy i małe ssaki – po zewnętrznej stronie ogrodzeń tymczasowych. Dwa razy dziennie - rano i wieczorem – herpetolog z nadzoru przyrodniczego będzie przeprowadzał zbieranie gromadzących się wzdłuż siatki płazów i

małych ssaków, wybierając je z wiader przenosił we właściwe siedliska. Rozmieszczenie i zagęszczenie wiader określi herpetolog z nadzoru przyrodniczego.”

6. Uchylam pkt I.2.1.19.1. decyzji w brzmieniu:

„Obustronne wyгородzenie drogi, łącznie z obiektami ją obsługującymi, siatką o wysokości 220 cm ponad powierzchnię gruntu i następujących parametrach oczek:

- nie większych niż 0,5 cm od powierzchni gruntu do wysokości 80 cm (zakazuje się stosowania siatki polimerowej),
- między 5 a 15 cm zwiększających się ku górze od wysokości 80 cm do wysokości 250 cm.”

i w tym zakresie orzekam:

„Obustronne wyгородzenie drogi na odcinkach od km 0+000 do km 3+100 oraz od km 4+400 do km 6+300, łącznie z obiektami ją obsługującymi, metalową siatką o wysokości 220 cm ponad powierzchnię gruntu i następujących parametrach oczek:

- nie większych niż 0,5 cm od powierzchni gruntu do wysokości 80 cm (zakazuje się stosowania siatki polimerowej),
- między 5 a 15 cm zwiększających się ku górze od wysokości 80 cm do wysokości 220 cm”

7. Uchylam pkt I.2.1.19.3 decyzji w brzmieniu:

„Ogrodzenie należy zastosować w następującej lokalizacji:

- a. od km 0+000 do km 3+100
- b. od km 4+400 do km 6+300.”

i umarzam postępowanie w zakresie tego punktu.

8. Uchylam pkt I.2.1.21.2. decyzji w brzmieniu:

„W strefie najść do przejść dla zwierząt średnich należy nieregularnie wyłożyć głązy i karpy korzeniowe”

w tym zakresie orzekam:

„W strefie najść do przejść dla zwierząt średnich należy nieregularnie wyłożyć głązy i karpy korzeniowe. Ponadto na obiektach pełniących funkcję przejść dla zwierząt średnich należy zamontować drewniane ekrany antyolśnieniowe o wysokości 220 cm zlokalizowane na całej długości obiektu oraz wzdłuż drogi po 50 m od obiektu w każdą stronę.”

9. Uchylam pkt I.2.1.21.6. decyzji w brzmieniu:

„Wszelkie naziemne obiekty i urządzenia drogowe, w szczególności związane z odwodnieniem, odprowadzaniem i podczyszczaniem ścieków i inną infrastrukturą, które mogą powodować śmiertelność zwierząt należy tak zaprojektować, aby nie mogły być wykorzystywane jako miejsca okresowego lub stałego bytowania zwierząt.

Ww. obiekty i urządzenia winny być skonstruowane i zabezpieczone w sposób chroniący przed możliwością wpadnięcia do nich zwierząt, a zarazem w sposób chroniący przed uwięzieniem.”

i w tym zakresie orzekam:

„Wszelkie naziemne obiekty i urządzenia drogowe, w szczególności związane z odwodnieniem, odprowadzaniem i podczyszczaniem ścieków i inną infrastrukturą, które mogą powodować śmiertelność zwierząt, należy, w uzgodnieniu z herpetologiem, zaprojektować tak, aby nie mogły być wykorzystywane jako miejsca okresowego lub stałego bytowania zwierząt. Ww. obiekty i urządzenia winny być skonstruowane i zabezpieczone w sposób chroniący przed możliwością wpadnięcia do nich zwierząt, poprzez zamontowanie odpowiednich kratek, zasuw i ogrodzeń, a zarazem w sposób umożliwiający samodzielne wydostanie się zwierząt z tych urządzeń i obiektów. Rowy odwadniające, w przypadku gdy przecinają powierzchnię przejść dla zwierząt należy skanalizować (rurociąg) lub, w przypadku braku takiej możliwości, powinny one mieć wypłaszczone skarpy z pokryciem gruntowym. Pozostałe obiekty odwodnieniowe należy lokalizować w odległości co najmniej 50 m od krawędzi przepustów i stref udostępnionych jako przejścia dla zwierząt.”

10. Uchylam pkt I.2.1.22.6. decyzji w brzmieniu:

„Zbiorniki należy ogrodzić siatką uszczelnioną siatką o wielkości oczek nie większą niż 0,5 cm x 0,5 cm z wyłączeniem siatki polimerowej lub pełnymi płótkami dla płazów (o wysokości minimum 50 cm nad powierzchnią gruntu i krawędzi o szerokości co najmniej 10 cm, odchylonej w kierunku „na zewnątrz drogi”, stabilnie zakotwionych w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 40 cm); siatka dogłaszczająca lub płyty winny szczelnie przylegać do siatki ogrodzeniowej; bramy wjazdowe prowadzące na teren zbiorników oraz przestrzeń pomiędzy bramą, a ogrodzeniem również powinny być zabezpieczone przed możliwością dostania się płazów.”

i w tym zakresie orzekam:

„Zaprojektowane zbiorniki retencyjne należy ogrodzić metalową siatką ogrodzeniową o parametrach analogicznych do ogrodzenia drogi i dodatkowo uszczelnić u dołu siatką o wielkości oczek nie większej niż 0,5 cm x 0,5 cm, z wyłączeniem siatki polimerowej, lub pełnymi płótkami dla płazów (o wysokości minimum 50 cm nad powierzchnią gruntu i krawędzi o szerokości co najmniej 10 cm, odchylonej w kierunku „na zewnątrz drogi”, stabilnie zakotwionych w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 40 cm). Siatka dogłaszczająca lub płotki powinny szczelnie przylegać do siatki ogrodzeniowej. Bramy wjazdowe prowadzące na teren zbiorników oraz przestrzeń pomiędzy bramą a ogrodzeniem również powinny być zabezpieczone przed możliwością dostania się płazów. Ogrodzenie należy zamontować niezwłocznie po wykopaniu zbiorników retencyjnych.”

11. Uchylam pkt I.2.1.23. decyzji w brzmieniu:

„Dopuszcza się:

I.2.1.23.1. Zasypanie 0,15 ha południowej części zbiornika wodnego, stanowiącego siedlisko żaby trawnej, o powierzchni 0,3 ha, położonego w km 7+600 projektowanej drogi, bez konieczności wykonania działań minimalizujących w postaci zbiorników zastępczych, przy czym:

- a. zasypanie części południowej ww. zbiornika wodnego winno nastąpić po odłowieniu zwierząt, we wrześniu, małym, jednostronnym frontem roboczym i przy umożliwieniu samodzielnej ucieczki zwierząt,
- b. zachowaną część zbiornika należy oddzielić od projektowanej drogi za pomocą ścianki szczelnej.

I.2.1.23.2. Likwidację siedlisk chronionych gatunków zwierząt i stanowisk chronionych gatunków roślin:

- zaskrońca zwyczajnego w km 14+250
- kruszyny pospolitej w km 1+100 oraz w km 9+400
- bluszczu pospolitego w km 9+750”

I.2.1.23.2. Przeniesienie płazów oraz osobników zaskrońca zwyczajnego do siedlisk o odpowiednich dla gatunku warunkach siedliskowych

i w tym zakresie orzekam:

„I.2.1.23. W związku z koniecznością zasypania 0,15 ha południowej części zbiornika wodnego, stanowiącego siedlisko bytowania i rozrodu płazów, o powierzchni 0,3 ha, położonego w km 7+600 projektowanej drogi należy:

- a. przed rozpoczęciem budowy drogi i przed zasypaniem kolizyjnej części zbiornika wodnego wykonać zbiornik zastępczy;
- b. zasypać zbiornik w okresie pomiędzy 15 września a 15 października, z uwagi na opuszczenie go przez większość płazów przeobrażonych z postaci larwalnych, a jednocześnie brak osobników zimujących. Dokładny termin przeprowadzenia prac powinien być ustalony przez pełniącego nadzór herpetologa na podstawie obserwacji w terenie oraz warunków temperaturowych;
- c. przed przystąpieniem do częściowego zasypiania ww. zbiornika wodnego szczelnie go wygrodzić aby nie dopuścić do niego płazów zimujących;
- d. z wygrodzonego zbiornika odłowić płazy oraz inne zwierzęta i przenieść do zbiornika zastępczego;
- e. zasypać część południową ww. zbiornika wodnego małym, jednostronnym frontem roboczym by umożliwić samodzielną ucieczkę zwierzętom, które mogły pozostać jeszcze w zbiorniku;
- f. zachowaną część zbiornika oddzielić od projektowanej drogi za pomocą ścianki szczelnej;

wszystkie ww. prace wykonywać pod nadzorem herpetologa z nadzoru przyrodniczego.

I.2.1.23.1. W przypadku konieczności likwidacji siedliska zaskrońca zwyczajnego, osobniki należy przenieść do siedlisk o odpowiednich dla gatunku warunkach siedliskowych.”

12. Uchylam pkt I.2.1.24. decyzji w brzmieniu:

„Wycinkę drzew mogących stanowić potencjalne schronienia dla chiropterofauny należy zrekompensować poprzez rozwieszenie budek dla nietoperzy w lokalizacji, rozmieszczeniu i ilości wskazanej przez chiropterologa. Zaleca się montowanie skrzynek dla nietoperzy typu Stratmann, pod nadzorem chiropterologa, w miejscach zapewniających swobodny dołot; skrzynki wywieszać minimum 5,0 m na powierzchnią ziemi”

i w tym zakresie orzekam:

„W związku z częściowym zasypaniem południowej części zbiornika wodnego w km 7+600 projektowanej drogi należy wykonać w ramach kompensacji zastępczy zbiornik rozrodczy dla płazów. Powierzchnia zbiornika powinna wynosić około 0,3 ha, natomiast głębokość stopniowo zwiększać się od 30 cm do 100 cm, przy czym płycizny do 30 cm powinny zajmować większą część zbiornika (do 80%). Zbiornik musi mieć nieregularny

kształt, brzeg i dno nie mogą być wybetonowane, natomiast nachylenie brzegów powinno wynosić 1:2,5. Zbiornik należy zaprojektować w rejonie częściowo likwidowanego zbiornika, po tej samej stronie drogi, w odległości około 1 km od pasa drogowego. Miejsce należy wybrać przy uwzględnieniu rozmieszczenia siedlisk lądowych i zimowisk płazów. Zbiornik zastępczy powinien być wykonany przed częściowym zasypianiem istniejącego zbiornika. Wszystkie czynności związane z budową nowego zbiornika należy wykonać pod kierownictwem i według wskazań herpetologa z nadzoru przyrodniczego”

13. Uchylam pkt I.2.1.26.c. tiret drugie decyzji w brzmieniu:

„częściową likwidacją zbiornika wodnego, rozlewisk,”

i w tym zakresie orzekam:

„częściową likwidacją zbiornika wodnego, rozlewisk oraz budową zastępczego zbiornika rozrodczego dla płazów,”

14. Uchylam pkt IV.1 .decyzji w brzmieniu:

„W ponownej ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy zweryfikować i doprecyzować warunki ustalone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie rozwiązań i działań ograniczających oddziaływanie przedmiotowej drogi tj.:

IV.1.1. Doprecyzować powierzchnię całkowitą oraz przeznaczoną do likwidacji siedliska żaby trawnej oznaczonego w dokumentacji wnioskowej w km 7+600, o którym mowa w punkcie I.2.1.23.1 niniejszej decyzji.

IV.1.2. Zweryfikować poprawność lokalizacji, typu przejść oraz parametrów technicznych przepustów i przejść dla zwierząt, w związku ze zmianami, które były wprowadzane na etapie sporządzania raportu, z określeniem sposobu zagospodarowania tych przejść.

IV.1.3. Zweryfikować poprawność wyboru i lokalizacji systemu naprowadzającego do przejść.

IV.1.4. Zweryfikować i doprecyzować lokalizację zieleni naprowadzającej.

IV.1.5. Zweryfikować poprawność lokalizacji linii kolejowej pod oddzielnym przesłem i jej oddzielenie podporami od stref dostępnych dla zwierząt w przejściach dolnych dla zwierząt średnich zintegrowanych z linią kolejową.

IV.1.6. Zweryfikować i doprecyzować lokalizację przeźroczystych elementów akustycznych.

IV.1.7. Dokonać ponownej analizy wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na chiropterofaunę, w tym celowość i zakres działań minimalizujących na tą grupę zwierząt (lokalizacja i liczba budek dla nietoperzy).

IV.1.8. Zweryfikować i doprecyzować zakres i sposób regulacji i umocnienia cieków naturalnych.”

i w tym zakresie orzekam:

„IV.1. W ponownej ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy zweryfikować i doprecyzować warunki ustalone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie rozwiązań i działań ograniczających oddziaływanie przedmiotowej drogi. W szczególności należy :

IV.1.1. Doprecyzować powierzchnię całkowitą oraz przeznaczoną do likwidacji siedliska płazów oznaczonego w dokumentacji wnioskowej w km 7+600, o którym mowa w punkcie I.2.1.23.1. niniejszej decyzji oraz wskazać dokładną lokalizację dla zastępczego zbiornika rozrodczego dla płazów.

IV.1.2. Zweryfikować poprawność lokalizacji, typu przejść oraz parametrów technicznych przepustów i przejść dla zwierząt, z określeniem sposobu zagospodarowania tych przejść.

IV.1.3. Zweryfikować poprawność wyboru i lokalizacji systemu naprowadzającego do przejść.

IV.1.4. Zweryfikować i doprecyzować lokalizację zieleni naprowadzającej.

IV.1.5. Zweryfikować poprawność lokalizacji linii kolejowej pod oddzielnym przesłem i jej oddzielenie podporami od stref dostępnych dla zwierząt w przejściach dolnych dla zwierząt średnich zintegrowanych z linią kolejową.

IV.1.6. Zweryfikować i doprecyzować lokalizację i parametry elementów akustycznych.

IV.1.7. Zweryfikować inwentaryzację przyrodniczą w zakresie chiropterofauny i na tej podstawie ponownie przeanalizować ewentualny wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na nietoperze oraz w razie takiej konieczności zaproponować działania minimalizujące lub kompensujące.

IV.1.8. Zweryfikować i doprecyzować zakres i sposób regulacji i umocnienia cieków naturalnych.

IV.1.9. Zweryfikować analizę oddziaływania inwestycji na stan klimatu akustycznego na zlokalizowanych w zasięgu oddziaływania drogi terenach chronionych, w tym w szczególności wskazanych jako chronione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

15. Uchylam pkt IV.2. decyzji w brzmieniu:

„W ponownej ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy przeprowadzić analizę oddziaływania inwestycji na stan klimatu akustycznego na, zlokalizowanych w zasięgu oddziaływania drogi, terenach chronionych na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i na terenach, na których znajduje się zabudowa chroniona nie przewidziana w miejscowym planie jako chroniona, przy uwzględnieniu rozwiązań technicznych, wynikających z projektu budowlanego. W przypadku, gdy na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy opieki społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, należy zastosować rozwiązania techniczne, zapewniając właściwe warunki akustyczne w budynkach.

Ponadto należy także doprecyzować zasadność obsadzenia ekranów roślinnością w kontekście wpływu na właściwości odbijająco pochłaniające ekranów oraz ewentualne zasłanianie ekranów przezroczystych.”

i umarzam postępowanie w zakresie tego punktu

16. w pozostałej części utrzymuję w mocy ww. decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją dnia 17 października 2014 r., znak: WOOŚ.4200.6.2012.AD.70, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach określił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa regionalnej drogi Racibórz – Pszczyna” – w wariantcie I, realizowanego na terenie miasta Żory oraz miasta Rybnik.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie wniosło Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka. W odwołaniu nie przedstawiono zarzutów, wskazano jedynie na „rozbieżności w ustaleniach inwentaryzacji przyrodniczej”. W piśmie nie sformułowano żadnych zarzutów ani nie odniesiono się do konkretnych wyników inwentaryzacji przyrodniczej zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Odwołanie zostało uzupełnione pismem przesłanym w formie elektronicznej z dnia 30 czerwca 2014 r. W piśmie wskazano, że zbiornik wodny w Rybniku, w rejonie ul. Chałubińskiego (km 7+600) kolidujący z planowaną inwestycją stanowi miejsce rozrodu ropuchy szarej, żaby trawnej, żaby moczarowej, żab zielonych. W opinii skarżącego, bez określenia liczebności populacji nie sposób wskazać właściwej kompensacji. Obserwacje prowadzone wiosną 2015 r. wykazały, że populacje te są bardzo liczne, w związku z

powyższym Stowarzyszenie wnioskuje o wykonanie kompensacji przyrodniczej poza zasięgiem oddziaływania inwestycji. Stowarzyszenie wskazało także na występowanie ropuchy szarej, rzekotki drzewnej oraz żab brunatnych w rejonie ul. Niedobczyckiej (km 11+400).

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych.

Pismem z dnia 12 czerwca 2015 r., znak: DOOŚoaII.4200.2.2015.EK.9, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wezwał inwestora do przedłożenia wyjaśnień. Wezwanie dotyczyło kwestii badań chiropterofauny, oddziaływania na chiropterofaunę i bezkręgowce. Pismem z dnia 22 czerwca 2015 r. inwestor udzielił odpowiedzi na wezwanie.

Odnosząc się do zarzutów, organ stwierdził, co następuje.

Dokumentacja zgromadzona w przedmiotowej sprawie, w tym wyjaśnienia przedłożone przez inwestora pozwalają na dokonanie pełnej i całościowej oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie regionalnej drogi Racibórz – Pszczyna na terenie miasta Żory i miasta Rybnik. Wybrany do realizacji wariant I przedsięwzięcia należy uznać za optymalny i najkorzystniejszy pod względem oddziaływania na środowisko przyrodnicze z zaprezentowanych w dokumentacji. Organ drugiej instancji nie dopatrył się błędów wskazujących na znaczące wady przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej, czy analizy wariantowej w zakresie oddziaływania na środowisko przyrodnicze, mogących stanowić przesłankę do uchylenia zaskarżonej decyzji.

W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska planowana droga nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, pod warunkiem zawarcia odpowiednich zapisów w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się do uwag Stowarzyszenia dotyczących występowania ropuchy szarej, rzekotki drzewnej oraz żab brunatnych w rejonie ul. Niedobczyckiej (km 11+400), organ zauważa, iż z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby zbiornik wodny zlokalizowany przy ul. Niedobczyckiej w Rybniku (km 11+400) został w jakimkolwiek stopniu zniszczony na skutek realizacji inwestycji. Z uwagi na powyższe, w tym przypadku nie ma konieczności nałożenia kompensacji przyrodniczej w formie budowy kolejnego zastępczego zbiornika rozrodczego dla płazów, o co wnioskowało Stowarzyszenie w korespondencji mailowej z dnia 30 września 2014 r. W opinii organu drugiej instancji zaproponowane w decyzji działania minimalizujące oddziaływanie, w postaci przepustu dla płazów zintegrowanego z ciekim w km

11+480 oraz płotków ochronno-naprowadzających dla płazów zapewnią drożność szlaków migracji herpetofauny.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu pierwszej instancji lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ drugiej instancji, badając sprawę, dostrzegł drobne uchybienia w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, wymagające skorygowania, wobec czego uchylił niektóre punkty decyzji organu I instancji i orzekł ich nowe brzmienie.

W warunku I.2.1.2. korekty wymagał podpunkt d), w części mówiącej o możliwości zorganizowania zaplecza budowy na obszarach o szczególnym zagrożeniu wód podziemnych (od km 0+000 do km 2+750 oraz od km 6+700 do km 9+750). Do warunku oprócz zapleczy budowy jako wyjątek dodano drogi technologiczne, ponieważ w przypadku przedmiotowej inwestycji mogą wystąpić problemy z dojazdem do placu budowy po drogach istniejących, a odcinek wykluczony tym warunkiem obejmuje łącznie 5,8 km. Ponadto na tych terenach konieczna będzie lokalizacja nie tylko zapleczy budowy, ale i dróg technologicznych potrzebnych dla realizacji obiektów mostowych, w tym m. in. przejść dla zwierząt i estakady nad torami kolejowymi. Dodatkowo zapis w warunku brzmiący „należy zastosować odpowiednie zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego” zastąpiono następującym: „należy uszczelnić podłoże w sposób zabezpieczający przed przenikaniem zanieczyszczeń w podłoże gruntowe”, ponieważ dotychczasowe sformułowanie nie nakładało na inwestora żadnego konkretnego obowiązku i nie zapewniłoby właściwej ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem. W celu uniknięcia stosowania na budowie w tym przypadku nie do końca skutecznych zabezpieczeń, np. w formie płyt betonowych, do warunku wprowadzono wymóg uszczelnienia podłoża na terenie zapleczy budowy i pod drogami technologicznymi.

Dokonano korekty warunku w pkt I.2.1.11. decyzji, dotyczącego lokalizacji zapleczy budowy i dróg technologicznych. Zalecenia wskazane w ww. punkcie mówiące, iż zaplecza budowy i drogi technologiczne należy zlokalizować poza obszarami zidentyfikowanymi jako cenne przyrodniczo mogłyby utrudnić realizację inwestycji, ponieważ na odcinkach, których kilometrą podano w warunku, zlokalizowane są prawie wszystkie obiekty mostowe, w tym przepusty dla zwierząt, mosty, wiadukty oraz część estakady nad torami kolejowymi. Budowa tych obiektów wymaga wyznaczenia w ich sąsiedztwie zaplecza budowy. Z uwagi na powyższe, zmodyfikowano zaproponowane w tym punkcie wyłączenie, wskazując, że warunek ten nie

dotyczy lokalizacji zapleczy budowy oraz budowy dróg technologicznych niezbędnych do budowy przepustów i obiektów mostowych.

Organ uchylił i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w zakresie wskazanym w pkt. I.2.1.12. decyzji. Warunek zawarty we wskazanym punkcie zalecał całkowite uszczelnienie placu budowy w celu zabezpieczenia środowiska gruntowo – wodnego. Zdaniem organu drugiej instancji przedmiotowy warunek mógł skutkować niewykonalnością decyzji. Wyjaśnić bowiem należy, iż pojęcie „*plac budowy*” odnosi się do miejsca wykonywania danego obiektu budowlanego, a zatem wprowadzenie nakazu uszczelnienia całego placu budowy planowanej inwestycji, uniemożliwiłoby tym samym jej realizację. Sytuacja na placu budowy jest dynamiczna, przemieszczane są masy ziemne, powstają poszczególne obiekty, układane są kolejne warstwy nasypu drogowego, tym samym niektóre powierzchnie stają się szczelne, jak np. powierzchnia jezdni, a na innych pozostaje przepuszczalna nawierzchnia gruntowa, np. pod obiektami mostowymi.

Skorygowano warunek zawarty w pkt. I.2.1.16. podpunkt b, dotyczący nieprowadzenia prac ziemnych w okresie rozrodczym płazów w sąsiedztwie zbiorników, które są miejscem ich rozrodu. Punkt ten dotyczył dwóch zbiorników – w km 7+600 oraz w km 9+400, natomiast do warunku wprowadzono dodatkowo zbiornik wodny w km 11+400 przy ul. Niedobczyckiej w Rybniku. Z informacji przedstawionych w raporcie ooś oraz piśmie MP Sp. z o. o. z dnia 6 listopada 2012 r. (znak: MP-MOSTY/196/P/DM/2/12-20/1573/12) wynika, iż zbiornik w km 11+400 położony jest w odległości około 30 m od planowanej drogi (strona prawa) i stanowi miejsce bytowania i rozrodu żaby wodnej *Rana esculenta*. Ponadto w uzupełnieniu do odwołania z dnia 30 czerwca 2015 r. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze wskazało, że w rejonie ww. zbiornika stwierdzono również ropuchę szarą *Bufo bufo*, rzekotkę drzewną *Hyla arborea* oraz żaby brunatne. W związku z powyższym ważne jest, aby prace ziemne w okresie rozrodczym płazów nie były wykonywane w odległości 50 m również od tego zbiornika. Biorąc pod uwagę, że okres rozrodczy płazów zależy np. od warunków pogodowych panujących w danym roku, w tym np. czasu zalegania pokrywy śnieżnej, wystąpieniem temperatury powyżej zera, przedłużono termin, w którym prace należy wykonywać w odległości 50 m od zbiorników wodnych do czerwca. Przedłużenie terminu ma także związek z występowaniem w zbiornikach żab zielonych, które później zaczynają okres rozrodczy.

Uchylono pkt I.2.1.17.2. decyzji dotyczący montażu wiader wzdłuż ogrodzeń tymczasowych, do których będą wpadać płazy i małe ssaki oraz orzeczone jego nowe brzmienie. Zostaną zastosowane wiadra z przepuszczalnym dnem, wyłożonym patykami i liśćmi. Ponadto wprowadzono obowiązek, by herpetolog z nadzoru przyrodniczego dwa razy dziennie - rano i

wieczorem –przeprowadzał zbieranie gromadzących się wzdłuż siatki płazów i małych ssaków, wybierając także te z wiader, i przenosił je we właściwe siedliska. Ze względu na znaczną dynamikę płazów, ich migracje często mogą charakteryzować się masowym wystąpieniem herpetofauny w krótkim okresie czasu. Wędrowki płazów, w tym w szczególności ich liczne pojawienie się, zależy od warunków pogodowych panujących w danym roku, w tym np. czasu zalegania pokrywy śnieżnej, wystąpienia temperatury powyżej zera, i in. Brak możliwości przewidzenia warunków pogodowych jakie będą miały miejsce w czasie budowy planowanego przedsięwzięcia musi skłonić organ środowiskowy do takiego zabezpieczenia możliwości migracji herpetofauny, aby było ono skuteczne również w momencie wystąpienia masowego pojawu płazów. Dlatego też kontrolę wiader i sprawdzanie obecności w nich płazów i innych małych zwierząt należy prowadzić dwukrotnie w ciągu dnia. W przypadku wystąpienia zjawiska bardzo liczного pojawu herpetofauny, rzadsze kontrole mogłyby prowadzić do śmiertelności części z wędrujących płazów w wiaderkach, które miały służyć ich ochronie.

Zmodyfikowania i ujednolicenia wymagały również warunki wskazane w pkt. I.2.1.19.1. oraz I.2.1.19.3. decyzji dotyczące kwestii wygradzenia przedmiotowej drogi. W warunku I.2.1.19.1. decyzji, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wskazywał na konieczność obustronnego wygradzenia drogi, co mogło być rozumiane jako wygradzenie drogi na całym projektowanym odcinku. Szczegółowy kilometrą wygradzenia wprowadzono dopiero w punkcie I.2.1.19.3. decyzji. Takie sformułowanie obowiązku mogło być niejednoznaczne i budzić wątpliwości czy drogę należy wygradzić na całej jej długości czy jedynie na wskazanych odcinkach. Dlatego też, celem uniknięcia wątpliwości w jaki sposób należy właściwie zabezpieczyć drogę przed przedostawaniem się na jej teren zwierząt, kilometrą drogi, na którym powinna być zamontowana siatka ogrodzeniowa przeniesiono do punktu I.2.1.19.1. Ponadto ujednolicono wysokość siatki ogrodzeniowej, ponieważ wartość 250 m pojawiła się najprawdopodobniej w wyniku tzw. oczywistej omyłki. Wysokość siatki powinna wynosić 220 cm, co uwarunkowane jest możliwością pojawiania się na tych odcinkach drogi saren *Capreolus capreolus*. Dostępne dane literaturowe wskazują, iż taka wysokość jest wystarczająca dla zwierząt średnich. Jednocześnie organ drugiej instancji uchylił i umorzył punkt I.2.1.19.3., gdyż jego treść została zawarta w punkcie I.2.1.19.1.

Uchylono i orzeczono nowe brzmienie warunku wskazanego w pkt I.2.1.21.2. decyzji. Został on rozszerzony o konieczność montażu ekranów antyolśnieniowych na przejściach dla zwierząt średnich. Zaproponowane przez organ drugiej instancji drewniane ekrany antyolśnieniowe na obiektach pełniących funkcję przejść dla zwierząt średnich ochronią zwierzęta przed światłem emitowanym przez przejeżdżające pojazdy. Brak tego typu ekranów prowadziłby

do odstraszenia zwierząt zbliżających się do przejścia i tym samym powodowałby ograniczenie skuteczności obiektu.

Uszczegółowiono zapisy pkt I.2.1.21.6. decyzji, dotyczące zabezpieczenia systemu odwodnienia drogi, tak aby nie stanowił pułapki dla małych zwierząt, w tym przede wszystkim dla płazów. Wskazano na konieczność uzgodnienia z herpetologiem projektu wszelkich urządzeń i obiektów drogowych, w szczególności związanych z siecią odwodnieniową drogi, które mogą powodować śmiertelność zwierząt, zwłaszcza płazów. Ponadto wprowadzono dodatkowe zapisy o konieczności skanalizowania rowów odwadniających, w przypadku gdy przecinają powierzchnię przejść dla zwierząt, zaś gdy brak jest takiej możliwości, wskazano na konieczność wypłaszczenia ich skarp oraz pokrycia gruntem. Co więcej, wprowadzono zakaz lokalizacji pozostałych obiektów odwadniających wchodzących w skład sieci odwadniającej drogi w odległości mniejszej niż 50 metrów od krawędzi przepustów i stref udostępnionych jako przejścia dla zwierząt. Należy zwrócić uwagę, iż wszystkie dodatkowe urządzenia zlokalizowane na przejściach dla zwierząt, zwłaszcza związane z odwodnieniem, powodują m.in. odstraszenie zwierząt od obiektów specjalnie dla nich przeznaczonych. Celem zapewnienia korzystania przez zwierzęta z przejść zasadne jest wprowadzenie powyższego zapisu.

Warunek w pkt I.2.1.22.6. uszczegółowiono tak, aby nie budził wątpliwości, iż należy ogrodzić metalową siatką, a nie tylko ogrodzeniami ochronno-naprowadzającymi dla płazów, wszystkie zbiorniki retencyjne, które powstaną w ramach projektowanego systemu odwodnienia drogi. Ponadto wskazano, by ogrodzenie zbiorników retencyjnych miało analogiczne parametry jak w przypadku ogrodzeń wzdłuż drogi i wszystkie zbiorniki posiadały ogrodzenia ochronne dla płazów, zintegrowane z ogrodzeniem zasadniczym zbiorników.

Organ drugiej instancji zgadza się ze stanowiskiem Górnośląskiego Towarzystwa Przyrodniczego zawartym w uzupełnieniu do odwołania z dnia 30 czerwca 2015 r., iż kolizja ze zbiornikiem wodnym w rejonie ul. Chałubińskiego w Rybniku w km 7+600 projektowanej drogi skutkująca jego połowicznym zasypaniem wymaga działań kompensacyjnych w postaci budowy zbiornika zastępczego dla płazów. Stowarzyszenie wskazało, że przedmiotowy zbiornik jest miejscem rozrodu i bytowania kilku gatunków płazów (ropuchy szarej, żaby trawnej, żaby moczarowej i żab zielonych), których populacje są obecnie liczne. Ponieważ sytuacja z rozrodem płazów w tego typu zbiornikach może być co roku zmienna, organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż możliwe jest, że podczas wykonywania inwentaryzacji przyrodniczej do raportu o skład gatunkowy (stwierdzono żaby trawne) i liczebność płazów w ww. zbiorniku była mniejsza. Po szczegółowej analizie dokumentacji zgromadzonej w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, organ drugiej instancji uznał za zasadne wykonanie zbiornika zastępczego

dla płazów, ponieważ utrzymanie lokalnych populacji płazów jest ściśle uzależnione od zbiorników wodnych, które zapewnią odpowiednie warunki dla rozwoju ich larw. Ponadto jakiegokolwiek działania niszczące częściowo lub całkowicie zbiorniki wodne stanowiące miejsce bytowania płazów, powodują szkody dla gatunków prawnie chronionych. Zbiornik zastępczy powinien być wykonany przed rozpoczęciem budowy drogi pod nadzorem herpetologa. Parametry nowoprojektowanego zbiornika zostały wskazane przez organ odwoławczy w punkcie 12 niniejszej decyzji w którym zmieniono brzmienie pkt. I.2.1.24.

Uchylenie w całości warunku w punkcie I.2.1.24. decyzji RDOŚ w Katowicach zobowiązującego inwestora do rozwieszenia budek dla nietoperzy w ramach działań kompensacyjnych, wymagane było z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt. 2 *ustawy o oś* konieczność wykonania działań kompensacyjnych musi wynikać z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zauważyć należy, iż rozwieszenie skrzynek dla nietoperzy jest równoznaczne z tworzeniem siedlisk zastępczych i stanowi formę kompensacji przyrodniczej, o której mowa w art. 3 pkt. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.), a nie formę działania minimalizującego, bądź jak wskazał organ I instancji „*rekompensaty*”. Przy czym pojęcie „*zrekompensowania/rekompensaty*” nie występuje ani w ww. ustawie, ani w *ustawie o oś* czy *ustawie o ochronie przyrody*. Z dokumentacji zgromadzonej w postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz z pisma inwestora z dnia 22 czerwca 2015 r. (znak: MP-MOSTY/196/P/DM/2/12-118/1533), będącego odpowiedzią na wezwanie GDOŚ m. in. w kwestii oceny oddziaływania inwestycji na chiropterofaunę, wynika iż, przeprowadzona inwentaryzacja przyrodnicza nie wykazała występowania nietoperzy na terenie objętym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia. Nie stwierdzono również ich kolonii rozrodczych ani schronień nietoperzy. Zgodnie z ww. pismem kontrole z użyciem rejestratora prowadzone były zarówno w okresie rozrodczym, jak i w okresie migracji nietoperzy. Dlatego, zdaniem organu drugiej instancji, brak stwierdzeń nietoperzy podczas prowadzonych badań terenowych wyklucza regularne wykorzystanie przez nie obszaru inwestycji i jej sąsiedztwa. Natomiast autorzy raportu o oś założyli, iż pomimo braku stwierdzeń nietoperzy w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej, inwestycja może mieć wpływ na potencjalne schronienia dla chiropterofauny poprzez wycinkę drzew, ponieważ nie wykluczono możliwości zalatywania pojedynczych osobników na analizowany teren. Podobne stanowisko przyjął RDOŚ w Katowicach i na tej podstawie wpisał do decyzji środowiskowej warunek w punkcie I.2.1.24. nakazujący, iż „*wycinkę drzew mogących stanowić potencjalne schronienia dla chiropterofauny należy zrekompensować poprzez rozwieszenie budek dla nietoperzy w lokalizacji, rozmieszczeniu i ilości wskazanej przez chiropterologa.*”

Biorąc powyższe pod uwagę organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż warunek zawarty w pkt. I.2.1.24. mówiący o rozwieszeniu budek dla nietoperzy jest bezzasadny. Potrzeba taka nie została zidentyfikowana w trakcie oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nieznajdując, ani w decyzji, ani w zgromadzonej dokumentacji, w tym w *raporcie oos*, uzasadnienia dla podjęcia działań kompensacyjnych polegających na zawieszeniu budek dla nietoperzy, uchylił przedmiotowy warunek. Wycinka drzew dziuplastych, ponieważ takie mogą być potencjalnym schronieniem dla nietoperzy, nie stanowi uzasadnienia dla prowadzenia działań kompensujących.

Biorąc pod uwagę, iż szczegółowe wskazania dotyczące wycinki drzew i krzewów zostaną określone w projekcie gospodarki zielenią, szczegółowa analiza ewentualnego oddziaływania wycinki na nietoperze będzie możliwa na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko, po dokonaniu weryfikacji inwentaryzacji chiropterofauny.

Organ odwoławczy po szczegółowej analizie zebranego materiału dowodowego oraz uznając słuszność części uwag podnoszonych w odwołaniu, zdecydował by w punkcie I.2.1.24., po uchyleniu jego dotychczasowej treści, wprowadzić warunek również związany z kompensacją przyrodniczą, ale dla płazów - w postaci budowy zastępczego zbiornika rozrodczego z uwagi na zasypanie połowy zbiornika wodnego w rejonie ul. Chałubińskiego w Rybniku w km 7+600 projektowanej drogi.. W związku z powyższym przed rozpoczęciem budowy i częściowym zniszczeniem zbiornika w km 7+600, zostanie wykonany zbiornik zastępczy dla płazów po tej samej stronie drogi, co pozostawiona część zbiornika pierwotnego. Dokładne miejsce lokalizacji zbiornika zastępczego powinno zostać wskazane na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko.

Organ odwoławczy uchylił również pkt I.2.1.23.1. Z pierwotnego brzmienia warunku wynikało, jakoby decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zezwalała na niszczenie siedlisk. W związku z powyższym organ drugiej instancji orzekł nowe brzmienie punktu. Ponadto punkt został rozszerzony o katalog działań, jakie należy wykonać w związku z częściową likwidacją zbiornika w km 7+600. Przed rozpoczęciem budowy drogi i przed zasypaniem kolizyjnej części zbiornika wodnego zostanie wykonany zbiornik zastępczy. Zasypywanie zbiornika będzie się odbywać w okresie pomiędzy 15 września a 15 października, z uwagi na opuszczenie go przez większość płazów przeobrażonych z postaci larwalnych, a jednocześnie brak osobników zimujących. Dokładny termin przeprowadzenia prac zostanie ustalony przez pełniącego nadzór herpetologa na podstawie obserwacji w terenie oraz warunków temperaturowych. Przed przystąpieniem do częściowego zasypania zbiornika wodnego zostanie on szczelnie wygradzony, aby nie dopuścić do niego płazów zimujących. Z wygradzonego zbiornika płazy zostaną

odłowione i przeniesione do zbiornika zastępczego. Część południowa zbiornika zostanie zasypała małym, jednostronnym frontem roboczym by umożliwić samodzielną ucieczkę zwierzętom, które mogły pozostać jeszcze w zbiorniku. Zachowana część zbiornika zostanie oddzielona od projektowanej drogi za pomocą ścianki szczelnej. Nie zwalnia to inwestora od uzyskania decyzji na zniszczenie siedlisk gatunku objętego ochroną na mocy przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U.2013, poz. 627, ze zm.).

Ponadto zmodyfikowano zapis odnośnie gatunków chronionych. Usunięto zapis dotyczący kruszyny pospolitej *Frangula alnus* oraz bluszcz pospolitego *Hedera helix*, ponieważ gatunki te zostały wykreślone z wykazu gatunków chronionych w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).

W związku z przedstawionymi zmianami w punktach I.2.1.23.1. oraz I.2.1.24. decyzji organu pierwszej instancji, wskazane było rozszerzenie punktu I.2.1.26.c. tiret drugie o konieczność zapewnienia nadzoru herpetologa w trakcie budowy zastępczego zbiornika rozrodczego dla płazów, który zostanie utworzony z uwagi na zasypanie połowy zbiornika wodnego w rejonie ul. Chałubińskiego w Rybniku w km 7+600 projektowanej drogi.

Organ uchylił punkt IV.1. dotyczący ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Punkt w pierwotnym brzmieniu wskazywał by w ramach ponownej oceny dokonać analizy kwestii wymienionych w punktach IV.1.1.-IV.1.8. Organ orzekł jego nowe brzmienie, tak by nie było wątpliwości, iż ponowna ocena ma dotyczyć całego przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii wskazanych w punktach IV.1.1.-IV.1.9.

W związku z nałożeniem przez organ odwoławczy na inwestora obowiązku wykonania zastępczego zbiornika rozrodczego dla płazów w ramach kompensacji przyrodniczej, korekty wymagał punkt IV.1.1. decyzji organu pierwszej instancji. Wskazano, iż punkt dotyczy likwidacji siedliska płazów, a nie tylko żaby trawnej, ponieważ występują tam również inne gatunki np. ropucha szara, żaba moczarowa i żaby zielone. Ponadto punkt rozszerzono o konieczność wskazania dokładnej lokalizacji zastępczego zbiornika rozrodczego dla płazów.

Organ uchylił i orzekł nowe brzmienie punktu IV.1.6. dotyczącego zweryfikowania i doprecyzowania lokalizacji i parametrów elementów akustycznych, tak by weryfikacja dotyczyła wszystkich ekranów akustycznych, a nie tylko przezroczystych.

W nawiązaniu do wyjaśnień dotyczących punktu I.2.1.24. decyzji organu pierwszej instancji w związku z brakiem stwierdzonego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na chiropterofaunę oraz uchycieniem warunku zobowiązującego inwestora do rozwieszenia budek dla nietoperzy, organ zmodyfikował warunek w punkcie IV.1.7. dotyczący weryfikacji inwentaryzacji

przyrodniczej w zakresie chiropterofauny. Organ wskazał, by ponownie przeanalizować ewentualny wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na nietoperze oraz w przypadku stwierdzenia oddziaływania na tą grupę zwierząt zaproponować działania minimalizujące lub kompensujące.

Ponadto organ dodał punkt IV.1.9., w którym wskazał na konieczność przeprowadzenia w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko analizy oddziaływania inwestycji na stan klimatu akustycznego.

Organ uchylił punkt IV.2. dotyczący przeprowadzenia w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko analizy oddziaływania inwestycji na stan klimatu akustycznego. Organ odwoławczy stwierdził, że wskazania zawarte w punkcie IV.2. są sprzeczne z obowiązującym prawem.

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku są określone dla terenów wymienionych w treści art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.), dalej Poś, i uszczegółowionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 poz. 112). Są to tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, szpitale i domy opieki społecznej, budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz na cele uzdrowiskowe, rekreacyjno-wypoczynkowe, mieszkaniowo-usługowe.

O zakwalifikowaniu danego obszaru do określonego rodzaju terenu chronionego przed hałasem, dla którego ustanowiono dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, w pierwszej kolejności decyduje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, a dopiero w przypadku braku planu miejscowego, faktyczne zagospodarowanie i wykorzystanie tego terenu. Bowiernie zgodnie z treścią art. 114 ust. 1 Poś „*Przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się, które z nich należą do poszczególnych rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1*”. Natomiast w razie braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, oceny, czy teren należy do rodzajów terenów chronionych przed hałasem, właściwe organy dokonują na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystania tego i sąsiednich terenów (art. 115 Poś).

W postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przyjąć należy, że w sytuacji obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, środki minimalizujące oddziaływanie akustyczne należy stosować obligatoryjnie tylko na terenach podlegających ochronie przed hałasem zgodnie ze wskazaniami planu miejscowego, których zagospodarowanie i wykorzystanie jest zgodne z przeznaczeniem wskazanym w tym planie. W związku z powyższym nieprawidłowe jest wskazywanie w decyzji o środowiskowych

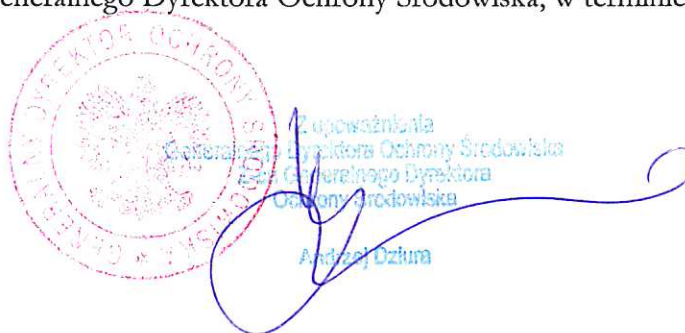
uwarunkowaniach obowiązku analizy konieczności budowy ekranów akustycznych w celu ochrony terenów niewskazanych w treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako należące do terenów chronionych akustycznie. Ponadto organ usunął zapis dotyczący zastosowania rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach, gdyż kwestia ta wykracza poza zakres decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Organ drugiej instancji po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego nie znalazł podstaw do wydania innego rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję można wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Katowice
Zupowszńska
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Andrzej Dziura

Otrzymują:

1. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze i. A. Czudka, ul. Św. Huberta 35, 40-543 Katowice
2. Tomasz Tarnowski - Koczur, MP - MOSTY Sp. z o.o.- pełnomocnik Prezydenta Miasta Rybnika, ul. Dekerta 18, 30-703 Kraków;
3. Pozostałe strony zgodnie z art. 49 kpa

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, ul. Dąbrowskiego 22, 40-032 Katowice;